

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/149/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612200149
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8612200149.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu S. S. MV, s.r.o., Y. XXXX/XXm XXXX X D., W. XX XXX XXX, zastúpený JUDr. Karolom Glinským, advokátom so sídlom Cintorínska 554/67, 091 01 Stropkov, proti žalovanému W.. C. W., T. XX, XXX XX D., toho času T. XX, XXX XX J., zastúpený JUDr. Marekom Bujdošom, advokátom, Hlinky 262/2, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 9.800 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Svidníku č.k. 7C 10/2012-204 zo dňa 30.10.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 314,80 eur, ktoré je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu JUDr. Mareka Bujdoša, advokáta v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 2.931,74 eur ako trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu JUDr. Mareka Bujdoša do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca v rámci procesnej povinnosti pravdivo mal opísať skutočnosti, ktoré podľa vlastného presvedčenia považoval za rozhodujúce. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena, v rozsahu ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkoch konania bez ohľadu na ich procesné postavenie. Rozsah dôkazného bremena, okruh skutočností, ktoré musí účastník preukázať zásadne určuje hmotnoprávna norma, t.j. právny predpis, ktorý sa sporný vzťah aplikuje. V predmetnom konaní bola na žalobcovi povinnosť potvrdenia, ako aj dôkazná povinnosť ohľadne tých skutočností, ktoré uvádzal v žalobe. Hmotnoprávne opieral svoj nárok o zmluvu o dielo, ktorá vznikne, ak sa účastníci dohodnú na ich podstatných náležitostiach, ktorými sú označenie predmetu diela, dohoda o odmene a dohoda o tom, že dielo bude zhotovené na nebezpečenstvo zhotoviteľa diela. Žalobca nepreukázal uzavretie zmluvy o dielo so žalovanou, či už v ústnej alebo písomnej. Bolo na žalobcovi, aby preukázal, že existuje medzi účastníkmi hmotnoprávny vzťah, ktorý je v založení zmluvou o dielo. Medzi účastníkmi ani nebolo sporné, že objednávku vlastnoručne vypísal a podpísal menom žalovanej svedok, jej otec, podľa diktátu žalobcu. Žalobca v rámci výsluchu účastníkov sám uviedol, že si dielo objednal vypočutý svedok Ing. W. a žalobca jednal len s týmto svedkom. Nebolo sporné medzi účastníkmi ani to, že žalobca sa nikdy so žalovanou nikdy osobne nestretol, nikdy s ňou nerokoval. Nebolo ani preukázané, žeby svedok bol oprávnený konať na základe udeleného plnomocenstva za žalovanú tak, aby tento prejav vôle zaväzoval žalovanú. Naopak ak konal za žalovanú, potom túto objednávku by podpísal vlastným menom ako zástupca žalovanej. V konaní ani svedok

vypočutý vo veci, ani žalovaná nepotvrdili, žeby svedok disponoval plnomocenstvom, na úkony niektoré by smerovali k uzavretiu zmluvy o dielo. V konaní bolo preukázané, že dielo, ktoré žalobca vymedzil ako predmet tohto konania bolo zhotovené už v roku 1992, zaplatená bola cena vo výške 20.000,- Sk Poľnohospodárskym družstvom Breznica, ktoré zastupoval v súčasnej dobe vystupujúci svedok. Originál výkresovej dokumentácie, ktorú mal súd prvého stupňa k dispozícii v pravom dolnom rohu sú poprelepované údaje z roku 1992, ktoré sú zreteľné na dokumentácii a ktoré sú predmetom spisu. Vzhľadom na to zamietol súd prvého stupňa žalobu pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovanej v konaní.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že súd prvého stupňa rozhodol z dôvodu nepreukázania, aby objednávka vystavená žalobcovi, otcom žalovanej, zaväzovala žalovanú. Tiež rozhodoval na základe toho, že nemal preukázané písomné splnomocnenie zo strany žalovanej vo vzťahu k svojmu otcovi a zároveň dospel k záveru, že predmetné dielo bolo vykonané a vyplatené už v roku 1992. Žalobca jednoznačne má za to, že v konaní bolo preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o dielo, že objednávateľ, teda žalovaná bola zastúpená svojim otcom a až odkedy začal uplatňovať zaplatenie ceny diela, vtedy začala žalovaná trvať na tom, že dielo nebolo odovzdané. Tiež nie je sporné, že Ing. E. W. vystavil listinu označenú ako objednávka podpísal ju menom svojej dcéry: W.. Žalobca má za to, že tým bolo zrejme, že W.. E. W. koná za iného a nekoná vo vlastnom mene. Žalovaná pri svojom prvom výsluchu potvrdila, že udelila otcovi generálnu moc na všetky záležitosti týkajúce sa rekonštrukcie služnovského domu. Preto je jasné, že otec žalovanej konal v mene žalovanej, nie vo vlastnom mene, pričom W.. W. svoju dcéru bežne a často zastupoval, keďže táto v D. nebýva. Nikdy nenapadla žalovaná konanie žalobcu, ktorý vystavil faktúru a navrhoval mimosúdne jednanie svojim nesúhlasom. Je právne irelevantné, že W.. W. chcel za projekty, ktoré chcel od žalobcu získať ako projekty z roku 1992, ktorý pôsobil ako architekt mesta D., ktorým ani nikdy nebol, zaplatil baranmi. Evidentne išlo o vyhotovenie projektovej dokumentácie, ktoré malo slúžiť pre stavebné konanie. Zároveň tiež je zrejme, že z faktúry bol W.. W. zhrozený a so žalobcom sa dohodol na bezplatnom prenájme časti nehnuteľností. Poukázal aj na nepreskúmateľné závery súdu prvého stupňa a tým aj odňatie možnosti konať pred súdom. Citoval nález Ústavného súdu SR III. ÚS 332/09 týkajúci sa výsluchu samotnej žalovanej a neumožnenia kladenia otázok týkajúcej sa súčasnej správny predmetného objektu. Je potrebné aj vychádzať z konkrétnych vyjadrení žalovanej na pojednávaní, prípadne na výsluchu vo vykonaní dožiadanom súdom. Keďže žalovaná nevyjadrila zrejmy nesúhlas, súhlasila so zastupovaním svojho otca v jej mene. Poukázal aj na terminológiu prípravného investičného procesu na to, že ide o projektovú dokumentáciu, ktorá má byť nasledovná: zadanie, projekt pre stavebné povolenie a realizačný projekt. Preto žiadal, aby bolo zrušené rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec vrátená na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril aj žalovaný, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že žaloba bola len účelovo smerovaná voči jeho klientke, ktorá o žiadnej objednávke nevedela a nevedela ani o žiadnej projektovej dokumentácii a ani žiadnych dohodách otca so žalobcom. Ak vznikol nejaký vzťah, potom existoval vzťah medzi žalobcom a otcom žalovanej a tento žiadal od žalobcu len pôvodnú stavebno-projektovú dokumentáciu, ktorá existovala od roku 1992. To znamená, že nežiadal ani otec žalovanej nové spracovanie projektovej dokumentácie. Snahou žalobcu bolo len získať nejaké finančné prostriedky. Táto nová projektová dokumentácia v skutočnosti žalobcom nebola zhotovená ani v čase, kedy podával žalobu. Na opakované výzvy žalovanej a súdu túto nepredložil, predložil ju až s odstupom času a následne bolo zistené, že opravil len staré projekty. Preto navrhol potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne a priznať mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 314,80 eur.

Odvolací súd prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutočnostiach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa § 631 OZ, zmluvou o dielo zaväzuje sa objednávateľovi ten, komu bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela), že ho za dojednanú cenu vykoná na svoje nebezpečenstvo.

Podľa § 31 ods. 1 OZ, pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocnenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

Podľa § 90 O.s.p., účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 132 O.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Z obsahu spisu je zrejme, že žalobca predložil objednávku bez dátumu, ktorej predmetom bola dodanie výkresovej dokumentácie pre stavebné povolenie na obnovu služnovského domu v D., ako dodávateľa. Za objednávateľa je podpísaná W.. Žalobca zaslal žalovanej faktúru, ktorou vyfakturoval trojročné práce na nehnuteľnosti. Žalobca predložil dňa 25.1.2013 konajúcemu súdu vo fotokópii projektovú dokumentáciu. Žalobca fakturoval práce vo faktúre č. XXXXXXXX na 8.3.2011 na sumu 9.800 eur.

Odvolacie námietku žalobcu smerovali k tomu, že vec bola nesprávne právne posúdená súdom prvého stupňa z dôvodu, že v skutočnosti došlo k uzavretiu zmluvy medzi žalobcom a žalovanou a z týchto dôvodov žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie odmeny za toto dielo. Žalobca poukazoval na vety vytrhnuté z kontextu zápisníc, ktoré realizoval najprv dožiadaný súd Bratislava II. a následne aj pred konajúcim súdom. Jednoznačne uvádzal, že žalovaná udelila generálnu plnú moc a ten mu zastupoval vo všetkých veciach týkajúcich sa rekonštrukcie služnovského domu v D. vrátane teda uzavretej zmluvy o dielo.

Odvolací súd sa nestotožňuje s týmito odvolacími námietkami žalobcu. Z obsahu spisu nie je zrejme, že sa žalovaná vyjadrila, že udelila generálnu plnú moc svojmu otcovi W.. W. na zastupovanie. Táto okolnosť skutočne preukázaná nebola a správne súd prvého stupňa vyhodnotil toto zistenie vo svojom rozhodnutí. Je potrebné konštatovať, že v konaní nebolo preukázané splnomocnenie medzi žalovanou a jej otcom týkajúcich sa objednávky, projektovej dokumentácie, ktorú mal žalobca spracovať pre účely stavebného konania objektu, ktorý mali rekonštruovať v meste D.. Naopak preukázané v konaní bolo, že podpis na objednávke, ktorý obsahuje priezvisko žalovanej v skutočnosti urobil otec žalovanej a nie ona samotná. V konaní bolo preukázané, že žalobca sa nikdy osobne so žalovanou nestretol a žiadne dohody so žalovanou neuzavrel a ani sa v konaní nepreukázalo, že žalovaná splnomocnila otca na uzavretie zmluvy o dielo.

Súd prvého stupňa veľmi správnym spôsobom odôvodnil to, že hmotnoprávne je potrebné vychádzať zo zmluvy o dielo, kde ho zhotoviteľ a objednávateľom tejto zmluvy nebola žalovaná a pokiaľ žalobca dohodol podmienky, resp. dojednával obsah tejto objednávky s otcom žalovanej, potom účastníkom konania na strane žalovaného ako toho, kto má povinnosť prípadne zaplatiť za zhotovené dielo bol otec žalovanej nie však žalovaná. Z týchto dôvodov chýbala pasívna legitímácia žalovanej v spore a tieto dôvody boli právne zo strany súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí odôvodnené. Pokiaľ aj argumentoval žalobca nepreskúmateľnosťou odôvodnenia rozhodnutia, prípadne nepripustením otázok zo strany žalobcu voči žalovanej súd je v konaní, ktoré pred nim prebieha oprávnený konanie riadiť vrátane toho, aké otázky budú prípustné nato, aby sa preukazovali skutočnosti, ktoré sú predmetom žaloby. V danom prípade sa odvolací súd domnieva, že otázky, ktoré neboli pripustené v súvislosti so súčasťou správou objektu, ktorý sa nachádza v kat. úz. D. a malo byť predmetom projektovej dokumentácie nemá súvis s predmetom sporu. Pokiaľ žalobca vychádzal z ustanovenia § 33 Občianskeho zákonníka je nutné konštatovať, že toto ustanovenie nemožno akceptovať pri obrane žalobcu len z toho dôvodu, že žalovaná spochybňovala úkon otca v tom zmysle, že akceptovala podpis objednávky vo svojom mene. Popierala akúkoľvek objednávku, akúkoľvek existenciu zmluvného vzťahu so žalobcom, a to je podstatný rozdiel.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Súd prvého stupňa sa dostatočným spôsobom v rozhodnutí vypořiadal s tým, čo bolo základom sporu preukázanie zmluvného vzťahu alebo iného záväzkového vzťahu inej povinnosti žalovanej voči žalobcovi, ktoré v konaní nebolo preukázané a z týchto dôvodov bola aj žaloba zamietnutá. Rozsudok je presvedčivé a argumentačne súd prvého stupňa reagoval na to, čo považoval za základ predmetu sporu, to znamená či nárok žalobcu podľa tvrdenej zmluvy o dielo je dôvodný alebo nedôvodný. Súd dospel k záveru, že absentuje pasívna legitímácia žalovanej v tomto konaní a pokiaľ ustanovenie § 631 OZ nepredpisuje písomnú formu zmluvy o dielo a pokiaľ žaloba tvrdil, že dojednával veci s otcom žalovanej a z konania táto okolnosť bola nanajvýš zrejma, potom bolo potrebné, aby nárok si uplatňoval voči žalovanému. Správna je konštatácia a aj právna argumentácia súdu prvého stupňa, že účastníkmi konania sú navrhovateľ a odporca alebo tí, ktorých zákon za účastníka označuje § 90 O.s.p..

Výrok o trovách odvolacieho konania odôvodnil odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. teda v zmysle zásady úspechu v konaní. V odvolacom konaní boli priznané žalovanej ako úspešnej účastníčke trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci z hodnoty sporu podľa § 14 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Zb. vyjadrenie k odvolaniu vo výške 253,94 eur a k tomu 1x režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Zb. vo výške 8,39 eur. K trovám konania podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Zb. bolo priznané aj 20 % DPH v sume 52,47 eur. Spolu tak trovy právneho zastúpenia vrátane DPH predstavovali sumu 314,80 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.